

And the Sun begins to Shine

Forugh Farrokhzad

Look how the sorrow within my eyes
is melting away drop by drop
Look how my wild dusky shadow
is falling into the hands of the sun

Look
My whole life is turning upside down
a spark is consuming me
exalting me to the high noon
yet taking me down captive

Look
The whole sky above me
is imbued with shooting stars

You came from afar, very far
from the land of lights and fragrances
placing me on a cockleshell
made of ivory
made of clouds
made of crystals
Take me then
take me my sweet hope
take me to the wonderland of poems and passion

You are pulling me into a path full of stars
You are placing me over and above the stars

Look

I am lit by stars
I am but a brimful of burning stars
just like galant red fish
I am the nibbler of stars
in the pond of the night

How far, how far away did the earth appear
from the sapphire pavilions of the sky
but now
once again
I hear your voice
the sound of the wintry wings of fairies
Look how far I have reached
I have reached the end of the blue
I have reached Infinity
I have reached Eternity

Now that we are at the heights
now that we are at the peaks
bathe me with the wine of waves
shrine me in the silk of your kisses
summon me on the lingering nights
never leave me, never depart

divide me not from these stars

Look how the wax of the night upon our path
is being melted drop by drop
the deep pools of my eyes
are being lulled with sleep
to your soothing lullaby
within the nestle of my poem

Look
you rise
and the sun begins to shine

Translated by: A. Behrang

آفتاب میشود

نگاه کن که غم درون دیدام
چگونه قطره قطره آب میشود
چگونه سایه سیاه سرکشم
اسیر دست آفتاب میشود
نگاه کن

تمام هستیم خراب میشود
شرارای مرا به کام میکشد
مرا به اوج میبرد
مرا به دام میکشد
نگاه کن

تمام آسمان من
پر از شهاب میشود

* *

تو آمدی ز دورها و دورها
ز سرزمین عطرها و نورها
نشاندهای مرا کنون به زورقی
ز عاجها، ز ابرها، بلورها
مرا ببر امید دلنواز من
ببر به شهر شعرها و شورها

به راه پر ستاره میکشانیم
فرا تر از ستاره مینشانیم

نگاه کن

من از ستاره سوختم
لبالب از ستارگان تب شدم
چو ماهیان سرخ رنگ ساده دل
ستاره چین برکه های شب شدم

چه دور بود پیش از این زمین ما
به این کبود غرفه‌های آسمان
کنون به گوش من دوباره میرسد
صدای تو

صدای بال برفی فرشتگان
نگاه کن که من کجا رسیده‌ام
به کهکشان، به بیکران، به جاودان

کنون که آمدیم تا به اوجها
مرا بشوی با شراب موجها
مرا بپیچ در حریر بوسه‌ات
مرا بخواه در شبان دیر پا
مرا دگر رها مکن
مرا از این ستاره‌ها جدا مکن

* *

نگاه کن که موم شب براه ما
چگونه قطره قطره آب میشود
صراحی سیاه دیدگان من

به لالای گرم تو
لبالب از شراب خواب میشود
به روی گاهوارهای شعر من
نگاه کن
تو میدمی و آفتاب میشود